

[Bertel Pedersen.]

talte han, at han kun ville gå videre med forslaget realisering, når begge arbejdsmarkedets parter havde tilkendegivet deres interesse. Og ved det foreliggende forslags fremkomst siges følgende ifølge referat i Kristeligt Dagblad af 12. november i år følgende af LOs formand, Thomas Nielsen:

„Jeg kan ikke se nytten af et udvalg som det, der nu lægges op til fra konservativ side.“

Arne Lund fra Dansk Arbejdsgiverforening siger:

„Vi er ikke specielt interesseret i et indkomstpølitisk udvalg, men anser det for værdifuldt med en løbende kontakt mellem den til enhver tid siddende regering og arbejdsmarkedets parter.“

Sammenholder man disse udtalelser med hr. Ninn-Hansens udtalelser i juni måned om begge parter interesse, så forstår man endnu mindre det foreliggende forslags fremkomst.

Socialdemokratiet er ikke interesseret i dette forslag og kan ikke medvirke til dets gennemførelse.

Henry Christensen: Jeg lyttede med særlig interesse til økonomiministerens bemærkninger og hans begrundelse for at afvise det forslag, der her er fremsat, og det fremgik jo tydeligt, at økonomiministeren havde mange begrundelser. Det første sæt begrundelser gik på, at vi havde så og så mange andre organer i forvejen, vi havde bl. a. det økonomiske råd, og nu skulle der være et perspektivanalyseudvalg. Økonomiministeren kunne have nævnt andre ting: organet i Nationalbanken og den kontakt, der er dér osv.

Jeg er ikke tilbøjelig til at være ganske uenig i det, økonomiministeren her sagde, men jeg vil give ham det gode råd at læse sine egne fortrinlige bemærkninger igennem, inden han beslutter sig til at komme med et forslag om et eventuelt kapitalmarkedsråd. Økonomiministeren kan finde ganske overordentlig stærke begrundelser i det, han sagde i dag, for, at vi ikke bør oprette et kapitalmarkedsråd.

Nu kan økonomiministeren jo så sige til mig, at dette var måske til gengæld heller ikke en alt for varmhjertet tilslutning til, at vi så skulle oprette det organ, der er fore-

slået fra forslagsstillernes side, og hvis økonomiministeren vil komme og sige det til mig, så skal jeg ikke afvise det alt for voldsomt.

Til gengæld vil jeg gerne sige, at der ligger jo i de begrundelser, der er fremsat vedrørende det foreliggende forslag, ganske alvorlige samfundsøkonomiske problemer. Spørgsmålet om at etablere kontakt mellem regering og de forskellige erhvervsorganisationer og arbejdsmarkedetsorganisationer beror, når alt kommer til alt, i meget høj grad på regeringen selv. Organisationerne er naturligvis villige til at gå ind i sådanne forhandlinger; det har de været over for skiftende regeringer, uanset at deres følelser kan være lidt mere eller mindre varmhjertede over for den kulør, regeringen nu står for.

Jeg mener også, der ligger meget i forslaget, som er værd at understrege: problemet om omkostningsudvikling og indkomstudvikling er ikke et problem, som man bør skyde hen til drøftelse alene i de seneste måneder, inden en ny overenskomst skal se dagens lys. Jeg tror, at vi har et stærkt behov for at få overvejelser, måske endda beslutninger, i gang vedrørende nogle af disse ting også uden for de allermest betændte perioder. Jeg tror, det ville have været klogt, om økonomiministeren havde givet udtryk for en tilsvarende anskuelse.

Jeg synes nok, der er en nuance at for nemme i regeringens stilling i forhold til, hvad man sagde for nogen tid siden. Der er ligesom en knap så stærk afvisning af indkomstpølitikkens nødvendighed, som der var for et stykke tid siden i socialdemokratiets holdning. Godt det samme. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at Danmark vil være stillet over for stigende konkurrencevanskeligheder, og dér er det omkostningerne, herunder indkomstudviklingen, der kommer til at spille en rolle.

Når man nu fra den socialdemokratiske ordførers side taler til os om skævhed i den politik, der har været ført, sådan at man altså måtte forstå, at det særlig var lønmodtagernes indkomster, der var holdt tilbage i forhold til andres, altså erhvervenes, så beder jeg egentlig både ordføreren og økonomiministeren se lidt på, at vi har haft en udvikling, hvor lønomkostningerne og altså også lønindtægterne stadig er vokset ganske betragteligt, medens vel et af hovedproble-